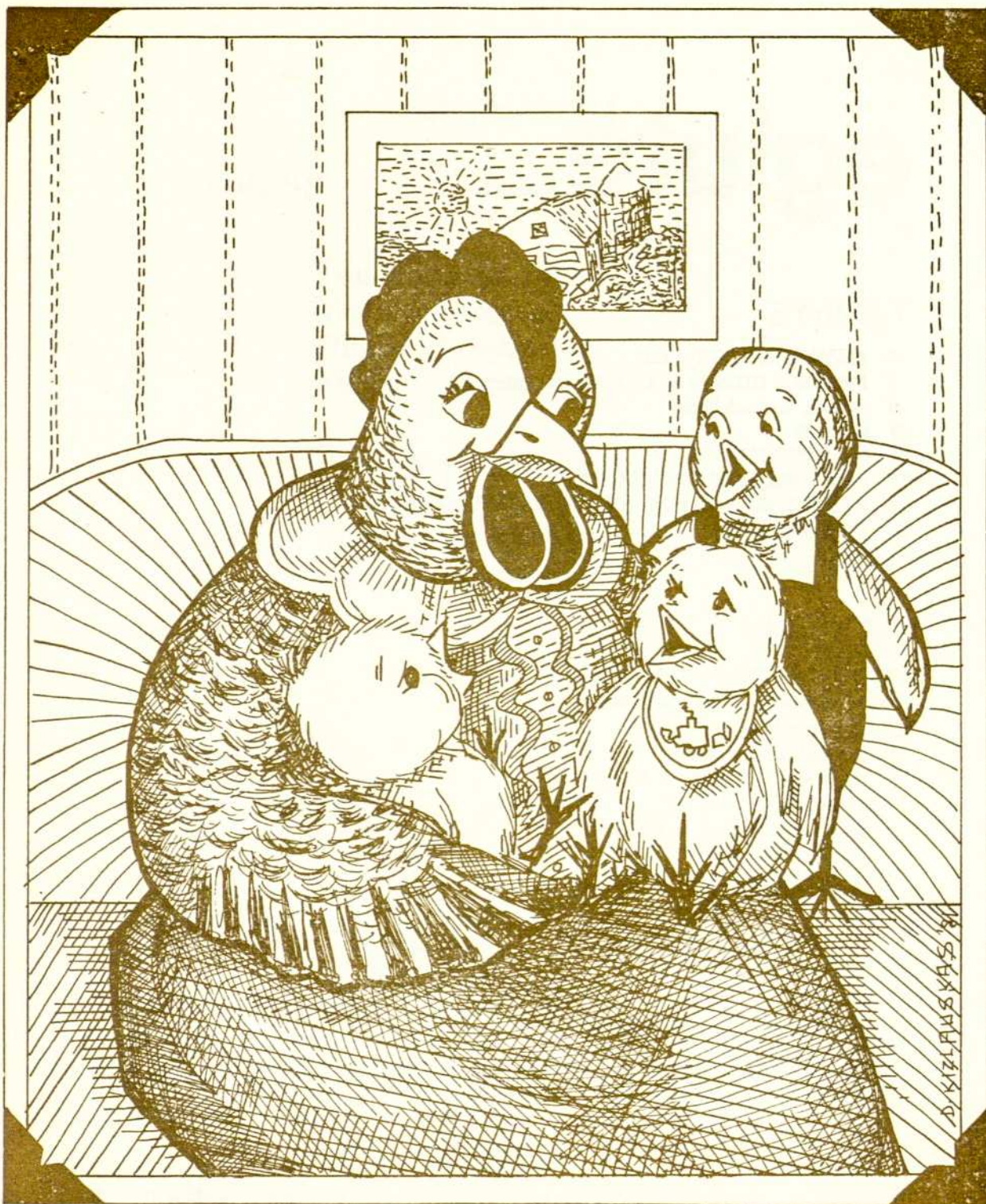

eglutē

1982
GEGUŽIS

eglutė

1982
gegužis

TURINYS

- 3 MAMYTEI, K. Grigaitytė . .
- 4 MOTINOS DIENOS ŠVENTĖ, Teta Audronė
- 9 ALGIS, L. Gudelienė
- 12 DAINOS
- 14 GALVOSŪKIAI
- 18 AUSTRALIJOS PAUKŠČIAI, O.M.
- 23 STEBUKLINGA ŽAISLŲ KRAUTUVĖ, L. Gudelienė
- 28 VAIKŲ KŪRYBA

PIEŠINIAI

1982 viršeliai — Dianos Kizlauskienės
Skyrių vinjetės — Zitės Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- J. Paukštienės — 3
- A. Skrupskelienės — 4, 5, 6, 7, 8
- A. Čeponytės — 9, 11
- A. Sruoginienės — 10, 23, 24, 27
- A. Trinkūno — 13
- V. Kabailienės — 19, 20, 21

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakciją taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Connecticut 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

MAMYTEI

Kotryna Grigaitytė

Tau gegužės rytas,
Motinėle mano,
Obelių žiedelin
Meilę įdainavo.

Ir bitutėms dūzgiant,
Ir vėjeliui šlamant,
Mūs širdis kartoja
Mielą žodį: mama!

Koks gražus pasaulis
Ant tavųjų rankų,
O sapnuojant žvaigždės
Prie lovelės renkas.

O Dievuli geras,
Saugok vis mamytę —
Ir rudens naktį,
Ir gegužės rytą...

Jadvyga Rėič

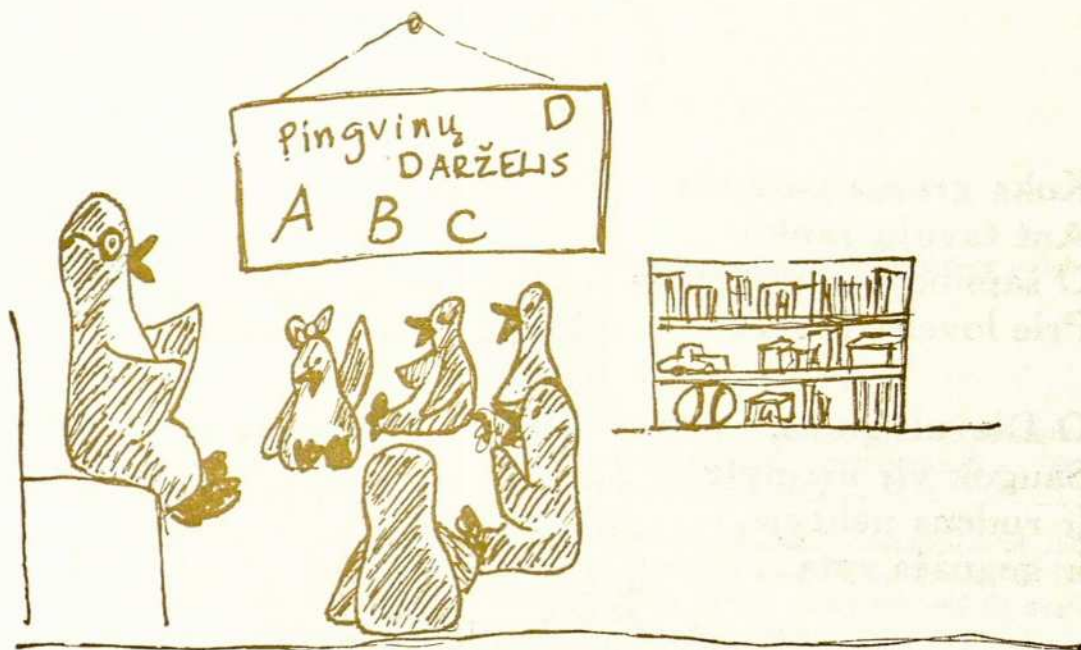
MOTINOS DIENOS ŠVENTĖ

Teta Audronė

Pingvinų darželyje panelė Pingvinaitė kalbėjosi su savo mokiniais:

— Jau artėja Motinos dienos šventė. Kokią dovanėlę galėtume paruošti savo mamytėms? Kas turi pasiūlymą?

— Galim nupiešti gražias korteles, — pasakė Snai-gytė.

— To neužteks! — įsikišo Ledukas. — Padarykim ir popierinių gėlyčių puokštę.

— Labai geri pasiūlymai, — pritarė mokytoja. — Ar kas dar norėtų ką nors pridėti?

Cepelinas pakėlė rankutę, tai yra, sparniuką.

— Panele Pingvinaite, ar mes galėtume mamytėms suruošti balių? Pasikviestume jas į darželį, paruoštume programėlę ir paskui pavaišintume. . .

Visi pingvinukai pradėjo ploti. Jiems labai patiko Cepelino mintis. Mokytoja nusišypsojo:

— Tikrai puiki mintis, Cepelina. Taip ir darysime! Šiandien visi pagalvokite, ką norite padainuoti, o rytoj galutinai suplanuosime programą. Tik nieko nesakykite mamytėms, joms bus maloni staigmena.

Sekančią savaitę pingvinukai smarkiai dirbo ir ruošėsi. Jie piešė korteles, karpė gėlytes iš spalvoto popieriaus.

Žiedus pritaisė prie kotelių. Kiekvieno žiedo viduryje įrašė kokį nors gražų žodelį. Vieni parašė taip: „Aš tave myliu!“ Kiti parašė: „Aš padėsiu indus suplauti“, arba

“Aš pasiklosiu lovą”. Tada pingvinukai įdėjo savo puokštes į papuoštus popierinius puodukus, kurie atrodė kaip vazelės. Puodukai buvo apklijuoti spalvotais siūlais.

— Tikrai gražiai padarėte, — pagyrė mokytoja. — Kiekvieno puokštė yra skirtinga.

Namuose pingvinukai tarėsi dėl programos.

— Apie ką jūs vis šnabždatės tarp savęs? — mamytė klausė Cepelino. — Jau visą savaitę jūs trys labai paslaptiškai elgiatės.

Cepelinas, Ledukas ir Snaigytė tik šypsojosi ir aiškino, kad nieko negali sakyti.

Pagaliau išaušo lauktoji diena.

— Mamytė, aš jau bėgu, — nerimavo Cepelinas — nenoriu pavėluoti! Tu tikrai nepamirši vėliau ateit į darželį? — dar paklausė tarpduryje. — Tikrai nepamirši?

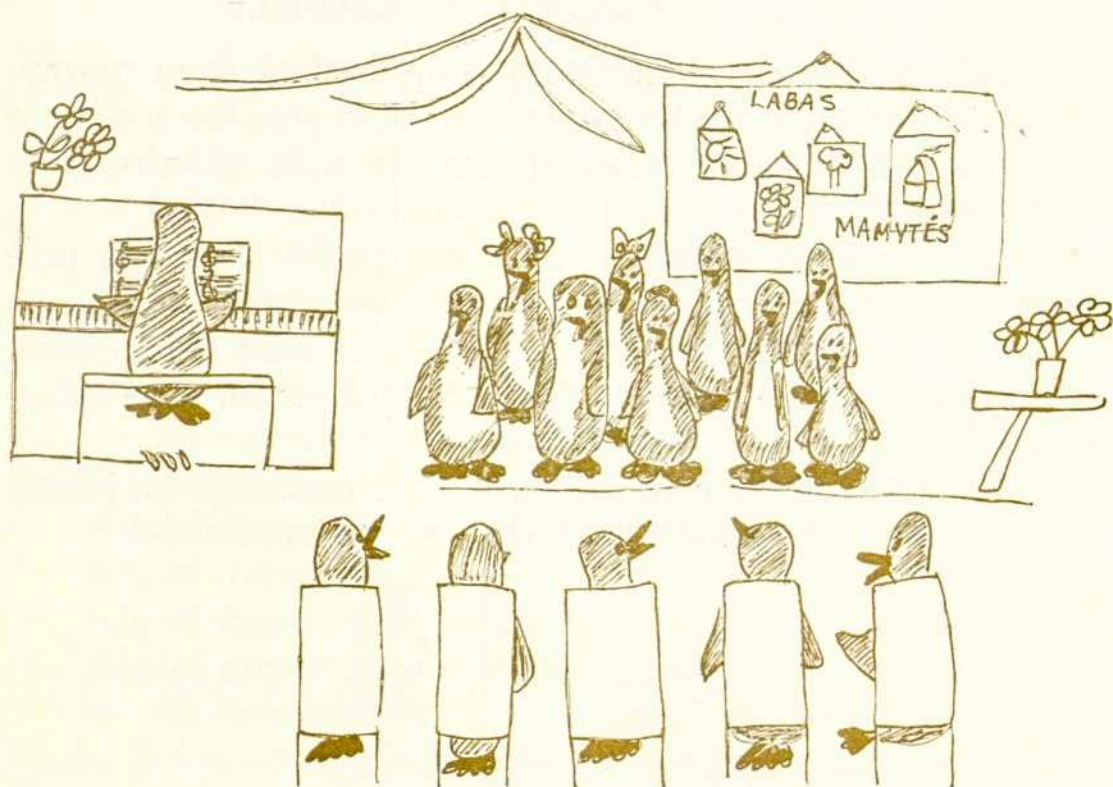
— Ne, Cepelinai, nepamiršiu, — užtikrino mama.

Mokinukai nekantriai laukė dešimtos valandos. Jie viską paruošė, vis klausdami mokytojos, kiek laiko. Pagaliau susirinko visos mamytės. Jos nustebo, kaip gražiai pingvinukai papuošė kambarį gėlėmis ir paveikslais.

— Jie patys visa tai sugalvojo ir paruošė jums, — aiškino panelė Pingvinaitė, sodindama mamas.

Kai visos susėdo, Snaigytė atsistojo ir taip pasakė:

— Mielos mamytės, mes šiandien norim jums pasakyti, kad jus labai mylim. Todėl suruošėm šią programėlę. Pirma, mūsų chorelis padainuos penkias dainas. Paskui Baltutė, Saulutė ir Gretutė pašoks "Snaigių šokį". Tada Cepelinas su Leduku padeklamuos eilėraštį, kurį mes visi sukūrėm.

Pingvinukų chorelis dainavo puikiai. Suklydo tik du kartus, bet greit pasitaisė. Mamytės labai plojo. Ir snaigių

šokis gražiai išėjo. Tada Cepelinas ir Ledukas atsistojo deklamuoti. Visos klasės sukurtas eilėraštis buvo toks:

Brangi mano mamyte,
Šiandien Tavo diena.
Tau noriu pasakyti,
Kaip man esi miela.
Ačiū Tau už viską,
Ką Tu man padarai.
Ačiū, kad paguodi,
Kai būna man blogai.
Priimk gėlyčių puokštę,
Kurį Tau padariau.
Aš Tave labai myliu —
Kasdieną vis daugiau!

Baigus eilėraštį, kiekvienas pingvinukas savo mamytei įteikė gėlyčių puokštę su įrašais. Mamytės labai dėkojo visiems. Kokia skani buvo arbata, žuvinės skiedrelės ir sausainukai!

Grįžus namo, mama stipriai priglaudė Cepeliną prie savęs ir pasakė:

— Kokia puiki staigmena, Cepelaini! Ačiū labai! Tavo gėlytės puoš mūsų stalą. Niekad neužmiršiu šios brangios dienos.

Cepelinas pabučiavo mamytę ir sušnabždėjo jai į ausį:
— Tu esi geriausia mamytė visame pasaulyje!

ALGIS

Liūda Gudelienė

— Tu gavai daugiau saldainių! — šaukė Algis sesutei.

— Tu turi daugiau žaislų! — šaukė broliukui.

Algis atėmė sesutės saldainius. Išmėtė mažojo broliuko žaislus.

Mama barė Algį:

— Tu šiandien labai negeras. Eik į savo kambarį ir žaisk vienas.

Algiui buvo pikta.

Algiui buvo liūdna.

Algiui buvo gaila Algio.

Algiui atrodė, kad niekas jo nemyli.

— Aš nežaisiu vienas! — pyko jis. — Aš pabėgsiu.

Tada jiems bus gaila manęs. Ieškos visur. O aš negrįšiu. Ot, tai bus!

Ir Algis išėjo iš namų.

Buvo vakaras.

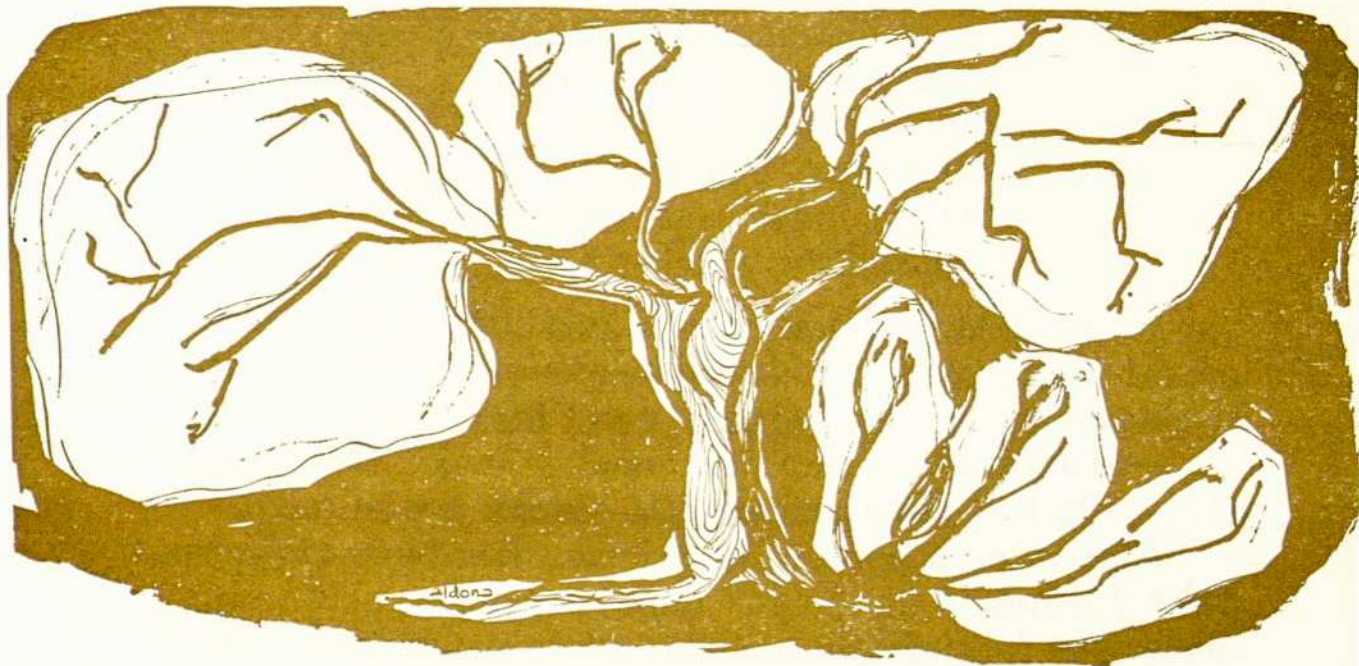
Lauke tamsu.

Aplinkui raitėsi pilki šešėliai.

— Jei kas nors iššoks ir mane pagaus, mamai bus liūdna, — Algis kalbėjo pats sau.

Algis ėjo tolyn. Šešėliai tamsėjo.

— Kur namai? — dairėsi Algis. Jis buvo nežinomoj vietoj. Kur jo šilti, šviesūs namai? Kur mama, tėtis, broliukas ir sesutė? Kur jo šuniukas ir paukščiukas?

Algiui buvo baisu.
Jis pradėjo verkti.

— Aš noriu namo, — kūkčiojo Algis. Bet aplinkui buvo tik svetimi namai.

— Neverk! — staiga kažkas pasakė visai netoli.
Algis apsidairė.
Tai buvo jo mama!

Mama paėmė Algį už rankos. Paglostė plaukus. Parvedė namo. Tamsūs šešėliai pasiliko lauke.

— Kodėl tu manęs ieškojai? — paklausė Algis.

— Todėl, kad aš tave myliu — atsakė mama.

Algis nusišypsojo mamai, tėtei, broliukui ir sesutei.
Jis paglostė savo šuniuką ir paukščiuką.

— Labas, Algi! — pasveikino visi.

Algiui buvo gera.

Algiui buvo linksma.

Algis nutarė likti namuose.

Mama davė Algiui šilto pieno su medum. Paguldė į lovą. Apklojo šiltai.

— Ačiū, — pasakė Algis ir užmigo.

MOČIUTE MOTINĖLE

Lietuvių liaudies daina

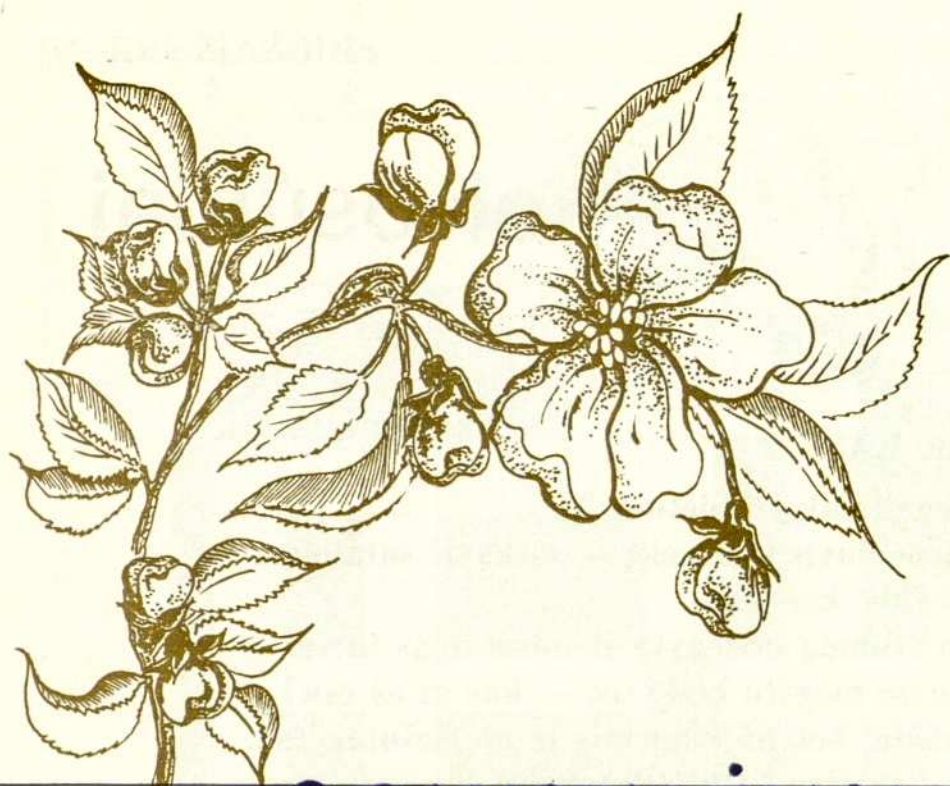
Pamažu

Mo — čiu — te mo — ti — nė — le, mo — čiu — te
 sen — gal — vė — le, ga — na pa — il — sai,
 ga — na nu — var — gai, kol ma — ne už — au — ginai.

2. Kol mane užauginai,
 Kol mane išauklėjai,
 Tu prarymojai
 Baltas rankes
 Ant baltų priegalvėlių.

3. Dienelę ant rankelių,
 Naktelę prie lopšelio,
 Tu pražiūrėjai
 Šviesias akeles,
 Į mane žiūrėdama.

SPINDULĖLIAI

Leonardas Žitkevičius

Vik. Viltėnis

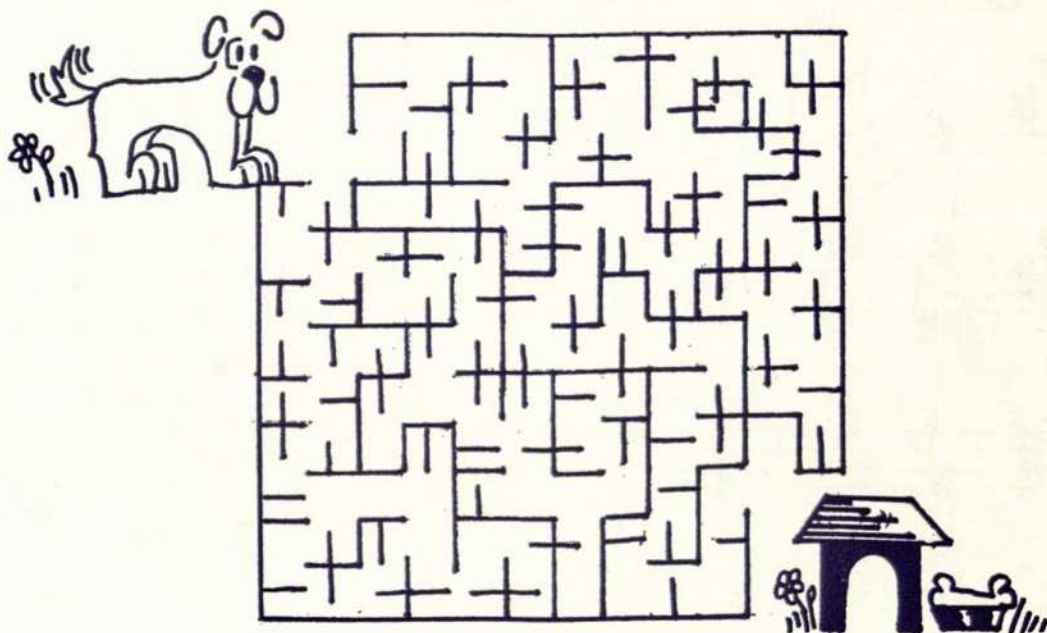
1. Skriskit, skris-kit, spin-du - lė - liai,
 2. Sau- lė te-ka, paukš-čiai šne ka,
 I žė - me - lė! Skleis-kit
 Ra - sos rie - - - da, O šir -
 žie-da, o - be - lė - lės! Te - gul žė- lia
 dis iš džiaugsmo pla - ka. Su - pa vė- jas
 žo - ly - nė - liai, te - gul žė - - - lia!
 ža- lia ša - ka, su - pa žie - - - da.

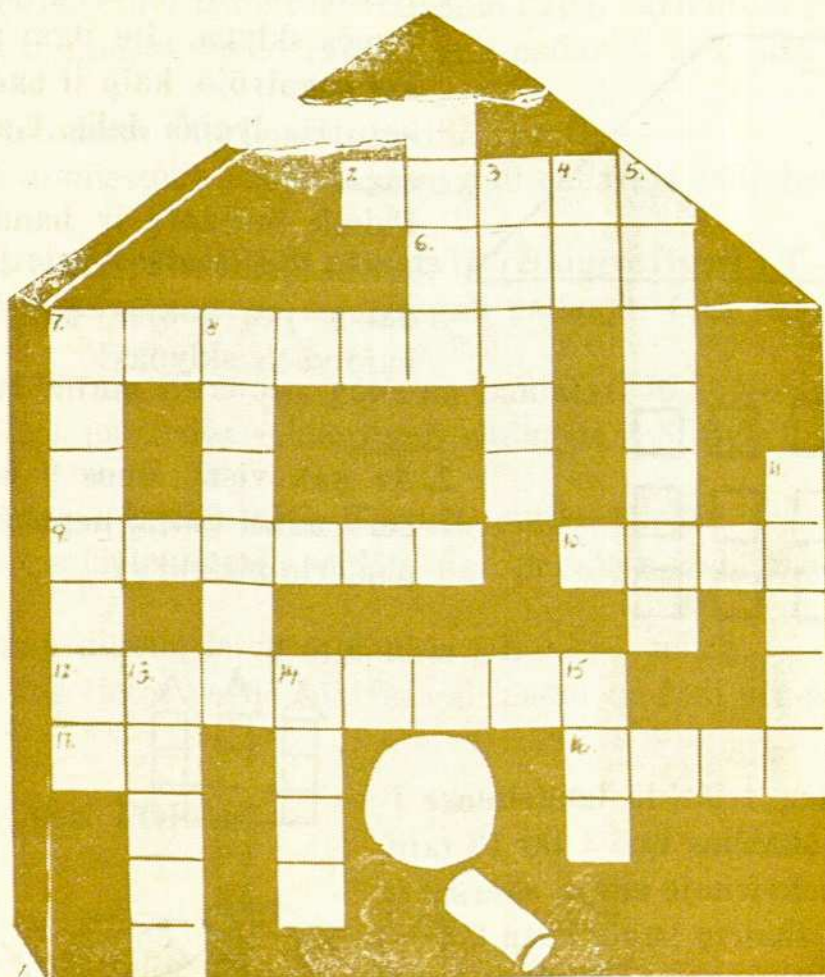
I. ATSPEK KAS!

1. Ko negali valgyti pietums?
2. Vandenį, žuvis ir druską — viską aš sutalpinu.
Pasakykit, kas esu.
3. Turiu trumpą uodegytę ir ausis ilgas turiu.
Daržuose mėgstu lankytis, — kas gi aš esu?
4. Su lukštu, bet ne kiaušinis ir ne riešutas esu,
kojas keturias turiu! Pasakykit, kas esu.
5. Duok man popieriaus, gyvensiu; duok vandens — numirsiu.
Kas esu?
6. Kuomet du ir du sudėjus, nebegausi keturių?

II. MARGIO MİSLĖ — kaip surasti namus? Ar gali jam padėti?

III. KRYŽIAŽODIS

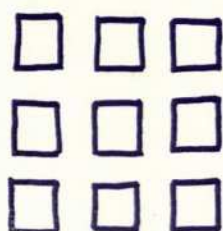
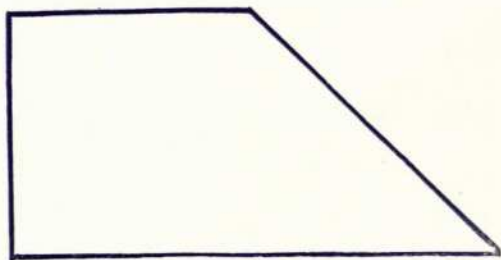
Skersai:

2. Paukštis su gražia uodega.
6. Kemša.
7. Namo dalis dūmams išleisti.
9. Priešgynybė žodžio "įlipa".
10. Muzikos tonų eilė.
12. Atlėkė.
16. Gabena, paėmus į rankas.
17. Prielinksnis: reiškia "kartu".

Žemyn:

1. Tautinius šokius
3. Visuomet.
4. Pirmas asmuo, vienaskaitoj.
5. Lizdams sukti paukščiai naudo-
ja žoles ir
7. Katė (vyr. giminės).
8. Vartojamas praustis.
11. Didelis, juodas paukštis.
13. Pavasarinė gėlė.
14. Pakabintas daiktas
15. Mergaitės vardas.

IV. PAMIKLINK SMEGENIS!

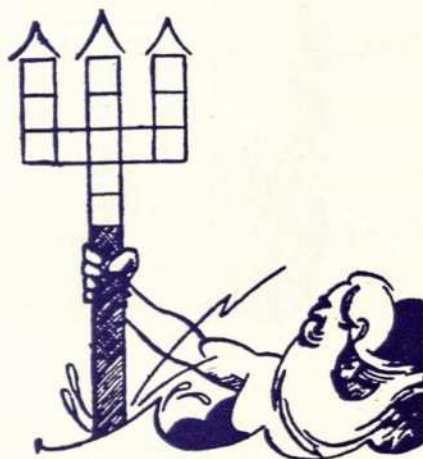

1. Keturi broliai iš tėvo gavo tokį žemės sklypą. Jie ilgai galvojo, kol sugalvojo, kaip jį padalinti į keturias lygias dalis. Galų gale sugalvojo.

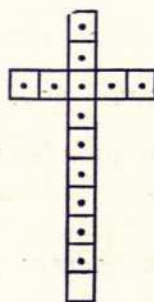
Paimk linijuotę ir bandyk nubrėžti. Įsidėmėk: visos keturios dalys yra tokios pat formos, kaip visas sklypas!

2. Ar gali visus šiuos 9 langelius perbraukti linija, nepakėlus nuo popierio pieštuko?

3. Šio jūrų trišakio langeliuose įrašyk skaičius nuo 1 iki 13 taip, kad kiekvienoje eilėje, skersai ir išilgai skaičių suma būtų 25.

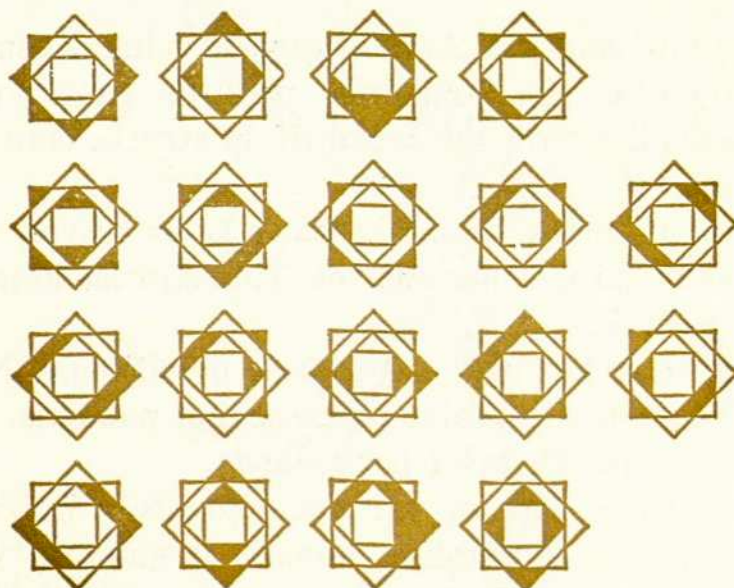
4. Viena ponja turėjo kryžių papuoštą deimantais. Ji rytą ir vakarą juos suskaičiuodavo — iš viršaus žemyn ir iš abiejų šonų žemyn. Kiekvienoje eilėje buvo 9. Gudrus vagis pavogė du deimantus ir vieną perkėlė taip, kad vis vien ponja skaičiuodama savo įprastu būdu, gavo 9 tris kartus. Kaip vagis ją apgavo?

V. ATSPĖK KUR!

1. Jei norėtum pamatyti Maironio kapą, važiuotum į K——
Iš to miesto vardo raidžių gali padaryti žodį **aną**.
2. Dailininko Čiurlionio gimtinė yra D——
Iš to miestelio vardo raidžių gali padaryti žodį **druska**.
3. Kunig. Kęstučio pilį pamatyti, reikia važiuoti į T——
Iš to miesto vardo raidžių gali padaryti žodį **kas**.
4. Jei būtum Biržuose, galėtum pamatyti R—— seną pilį.
Iš tos pavardės raidžių gali padaryti žodį **dvi**.
5. P—— kunigaikštis Kęstutis sutiko Birutę.
Iš tos vietos vardo raidžių gali padaryti žodį **lango**.
6. Daug didelių laivų atplaukia į K—— uostą.
Iš tos vietos vardo raidžių gali padaryti žodį **pėdos**.

VI. SURASK PORAS!

(Galvosūkių atsakymai psl. 32)

AUSTRALIJOS PAUKŠČIAI

paruošė O.M.

Australijoje gyvena ne tik įdomių ir retų gyvulių, bet ir nepaprastų paukščių. Šis mažasis žemynas turi jų net 650 skirtingų rūšių!

Kadangi Australija buvo atskirta nuo kitų žemynų bent 60 milijonų metų, jos gyvuliai ir paukščiai vystėsi savaip. Australijoje, pavyzdžiui, visiškai nėra genių. Bet čia rasi tokių paukščių, kurių kitur nėra.

Emu

Australijos emu yra Afrikos stručio tolimas giminaitis. Po stručio jis yra antras didžiausias paukštis pasaulyje. Suaugęs siekia 6 pėdas ir sveria 130 svarų. Kaip strutis, emu neskrenda, o bėga žeme.

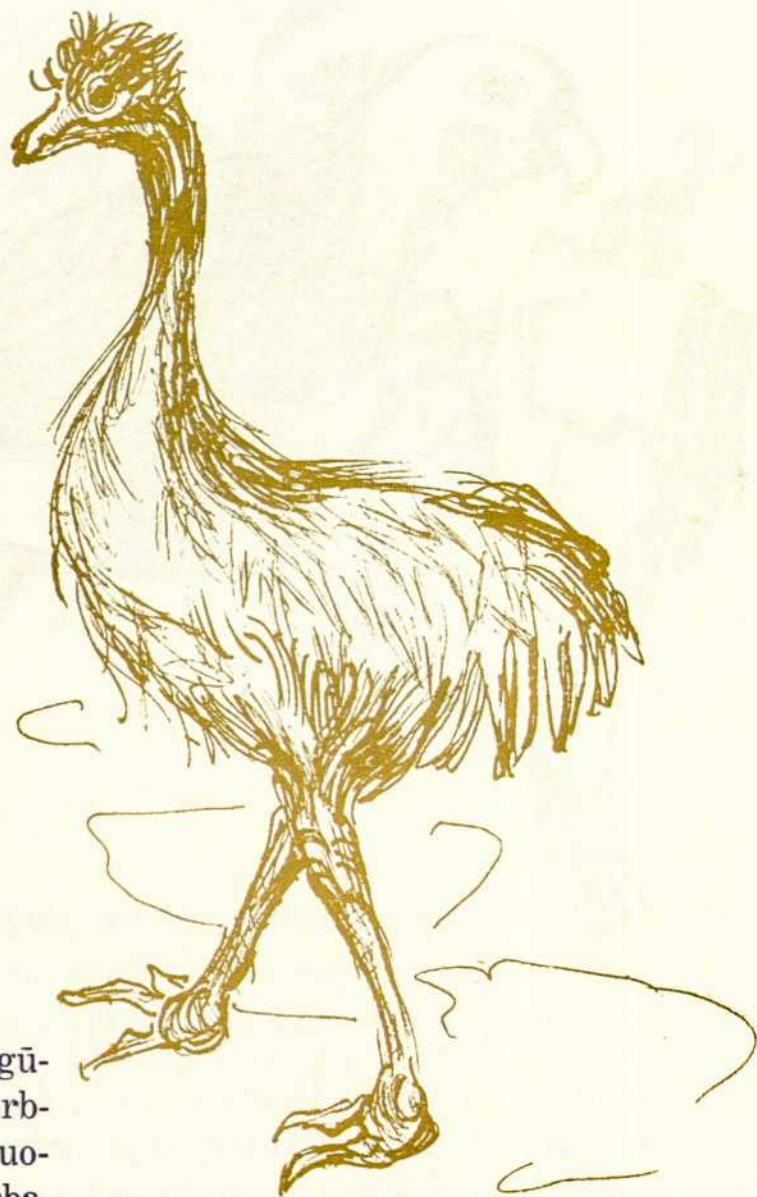
Jis nėra gražuolis — plunksnos ir kojos rusvos, o plika galva ir kaklas pilkai mėlynos spalvos. Turi stiprias kojas su trimis naguotais pirštais.

Emu gyvena Australijos lygumose ir miškuose. Nors jis yra labai didelis, bet iš tikro taikus ir net bailus paukštis. Išgąsdintas greitai bėga — iki 30 mylių per valandą.

Minta žolelėm, šaknim, vaisiais, uogomis, vabzdžiais. Jis gerai prisitaikęs prie Australijos klimato ir gamtos. Vienu laiku šių paukščių buvo labai daug. Žmonės juos negailestingai naikino. Dabar emu yra saugomas, draudžiama juos šaudyti.

Šie paukščiai poruojasi visam gyvenimui. Kiaušinius deda į žemėje išraustą duobutę tokioj vietoj, kur galima gerai matyti visą apylinkę. Kiaušiniai tamsiai žali, apie 4 colių ilgumo. Įdomu, kad kiaušinius peri ne patelė, o patinas. Jis, vargšelis, perėdamas numeta net 20 svarų! Išperėjęs dryžuotus paukščiukus, patinas juos prižiūri 18 mėnesių.

Emu iš tikro yra jaukūs paukščiai ir lengvai pripranta prie žmonių. Todėl zoologijos sodai ir zooparkai mielai juos laiko. Jų yra net Lietuvoje, Kauno zoologijos sode.

Drauge su kengūra, emu yra pagerbtas tuo, kad jis puošia Australijos herbą.

Papūgos

Visam pasauly suskaičiuota 315 rūšių papūgų. Australijoje jų galima rasti apie 50 rūšių.

Papūgos yra įvairaus dydžio — nuo žvirblio iki mažos vištos. Visos papūgos yra ryškių spalvų — vyrauja žalia spalva. Dažnai pasitaikančios spalvos yra raudona, geltona, balta ir juoda. Spalvų deriniai labai įvairūs.

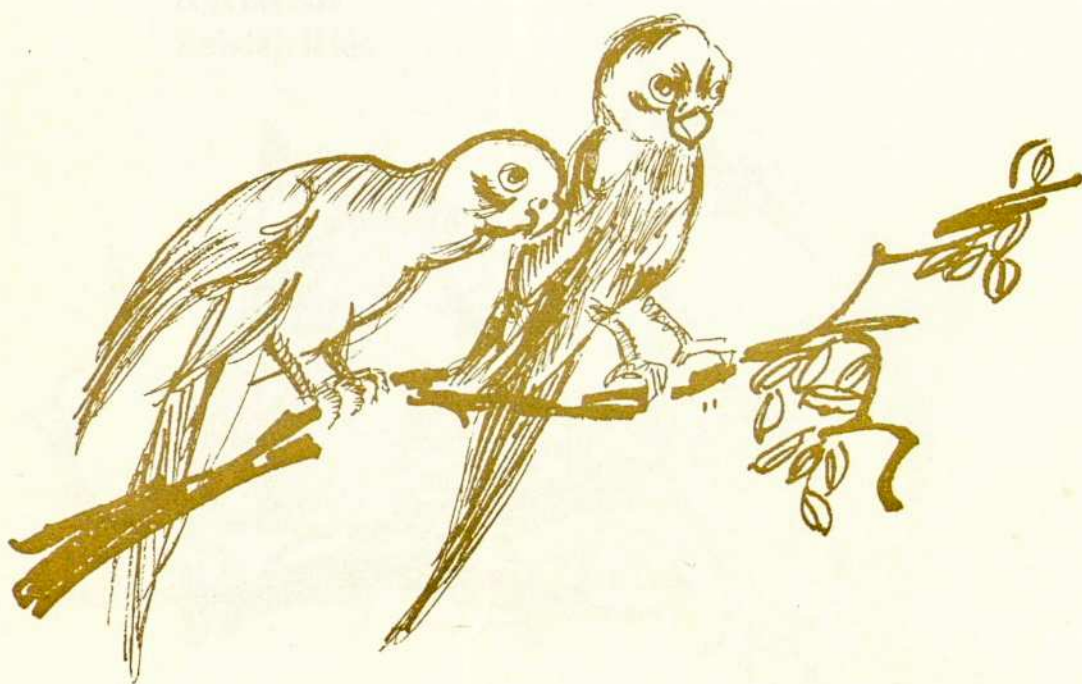

Papūgos iš tikro yra miškų paukščiai. Jų stiprūs, buki snapai tinka lukštenti vaisių kietus kevalus, lupti medžių žievę ir įsikabinti į medžių šakas. Australijoje, tačiau, kur nėra daug miškų, papūgos prisitaikė prie žolėm apaugusių lygumų.

Budgerigar

Mūsų mėgstami “budgies” yra mažiausia Australijos papūgėlė, **parakeet** giminės. Aborigenų (pirmųjų gyventojų) kalba, “budgerigar” reiškia “geras maistas”.

Šios papūgėlės yra paplitusios po visą Australiją. Jos yra labai socialios ir laikosi dideliuose būriuose.

Nors visai mažytės, jos neturi daug priešų, nes labai greitai lekia, greičiau net už vanagus. Išvengti pavojaus, kada reikia gerti, jos skrenda prie vandens būriais, smarkiai plasnodamos ir sukinėdamos ore, kad sunku jas įžiūrėti.

Jos mėgsta kompaniją, todėl pripranta ir prie žmogaus. Jos yra daugelio mėgstami inamiai.

Kookaburra

Australijos kookaburra yra taip gerbiamas ir mėgstamas, kaip pas mus Amerikoje raudongūžis strazdukas (**robin**).

Jie yra nepaprasti rėksniai. atėjus vakarui, susirenka kuriame nors medyje ir ima triukšmauti. Balsas panašus į žmogaus juoką, todėl kookaburra pravardžiuojamas “kvatojantis Jonas” ir minimas garsioje Australijos dainoje. Savo garsiu juoku jis sako visiems “labanakt” ir taip pat pasisveikina iš ryto.

Šie paukščiai domisi visu tuo, kas aplinkui darosi. Jei medžiotojas kuria ugnį, arba turistės statosi palapinę, jie tuojau prisistato ir viską stebi. Australijos ūkininkai juos mėgsta ne tik todėl, kad prikelia iš ryto, bet taip pat už gyvačių naikinimą. Kookaburra lesa ir driežiukus, ir beveik bet ką kitą.

Pastatęs savo kuodą, jis bando nugasdinti priešus, bet iš tikrųjų nėra toks jau labai piktas.

STEBUKLINGA ŽAISLŲ KRAUTUVĖ

Vaizdelį paruošė Liūda Gudelienė

**Veikėjai: Krautuvininkas
Ponia iš Australijos
Draugė iš Lietuvos
Jonukas
Gretutė
Kareivėlis
Žaislai, lėlės**

Žaislų krautuvė
Krautuvėje stovi ir sėdi įvairūs žaislai ir lėlės.
Prie durų dvi kėdės svečiams.

KRAUTUVININKAS valo dulkes nuo žaislų.
Įeina dvi PONIOS.

KRAUTUVININKAS: Laba diena, mielos ponios!

PONIA IŠ AUSTRALIJOS: Ar čia yra Stebuklinga Žaislų krautuvė?

KRAUTUVININKAS: Taip, taip! Tikrai čia.

DRAUGĖ IŠ LIETUVOS: Ar teisybė, kad jūsų žaislai kalba ir šoka ir dainuoti moka?

KRAUTUVININKAS: Taip, mielos ponios, viskas teisybė.

Čia žaislai kalba ir šoka ir dainuoti moka.

DRAUGĖ: O lietuviškai ar moka?

KRAUTUVININKAS: Lietuviškai? Hm... Kodėl ne? Gali ir lietuviškai... Tik jums tas truputį daugiau kainuos...

PONIA: Tai niekis! Pinigai nesvarbu! (apsisuka ratu) Aš — turtinga! Atskridau iš Australijos! O čia (rodo į draugę) — mano draugė iš Lietuvos. Mes norime savo dukrelėm lauktuvių parvežti. Ieškome lėlių, kurios kalba lietuviškai!

DRAUGĖ: Taip! Tik lietuviškai! Kitokių nenorim! Parodykite mums, ką jūsų žaislai moka!

KRAUTUVININKAS: Gerai, mielos ponios! Minutėlę, prašau! Prašome sėstis — ir mes — tučtuojau!

(Suploja rankomis. Pasigirsta lietuviška maršo muzika.

Žaislai pradeda žygiuoti pagal savo charakterį. Praeidami pro ponias, nusilenkia ir sugrįžta į vietas.)

PONIA: Tikrai, kad gražu! Puikiai žygiuoja!

DRAUGĖ: Bet kodėl jie tyli? Kodėl nedainuoja?

KRAUTUVININKAS: Dainos norite? Gerai! Tuoju (Suploja rankomis) Žaislai — dainą!

ŽAISLAI IR LĖLĖS: Dainuoja "Linksmumas eina per girias..."
(Ponios ploja)

PONIA IŠ AUSTRALIJOS: Ach! Kaip puiku!

DRAUGĖ: Tikrai, kaip lietuviška!

KRAUTUVININKAS: Bet tai dar ne viskas! Jie ir šokti moka.
(Suploja rankomis. ŽAISLAI sustoja ratu. Krautuvininkas kiekvieną "prisuka". Vėl suploja.)

ŽAISLAI: Šoka "kiškelį"

PONIOS: (Ploja; atsistojusios apžiūri žaislus iš arčiau.)

PONIA IŠ AUSTRALIJOS: Visi tokie gražūs! Sunku išsirinkti.

DRAUGĖ: Bet Jonukas ir Gretutė man labiausiai patinka.

PONIA: Žinai, man taip pat.

(Krautuvininkui): Užsukite juos!

KRAUTUVININKAS: (Atveda į priekį Jonuką ir Gretutę. Prisuka.)

JONUKAS IR GRETUTĖ: Aš Jonukas,

(kartu)

Aš Gretutė —

Mes broliukas ir sesutė.

Tamsioj girioj mus paliko.

Mus ten ragana užtiko.

Mes tą raganą apgavom,

Ir viens kitą išvadavom!

(Nusilenkia)

PONIA IR DRAUGĖ: (kartu, plodamos rankom) Aš pirksiu!

DRAUGĖ Aš pirma pasakiau! Lėlės mano! Jos taip gražiai lietuviškai kalba. Nebus gėda į Lietuvą parvežti.

PONIA: Nieko panašaus! Lėlės mano! Jos skris su manim į Australiją. Jos išmokins vaikus lietuviškai kalbėti.

DRAUGĖ: (Traukia Jonuką už rankos) Ne! šios lėlės bus mano!

PONIA: (Traukia Gretutę) Ne! Mano!

KRAUTUVININKAS: Mielos ponios — nesipykit! Reikalas paprastas — pasidalykit! Jūs, Ponia (kreipiasi į ponią iš Australijos), Gretutę imkit, o Jūs — Jonuką (stumteli Jonuką jos draugei). Ir užbaigsime tą ginčą.

PONIA: Na... gal būt...

DRAUGĖ: Duokite nors po vieną...

KRAUTUVININKAS: Sutarta — kaip sviestu patepta!

Mielos ponios — sugrįžkite už valandėlės. Gražiai jums supakuosiu ir vešitės abi po lėlę: į Lietuvą — ir į Australiją! (Išlydi abi ponias pro duris ir pats išeina.)

JONUKAS: Į Lietuvą!

GRETUTĖ: Į Australiją!

ABU: Mes nevažiuosim! Mes nesiskirsim! Mes nenorim... nenorim... ne!

JONUKAS: (Kreipiasi į žaislus)

Pasakykit ką daryti,

Kaip tuos žmones sutvarkyti?

KAREIVĖLIS: (išsiskiria iš žaislų tarpo)

Nebijokit vaikai,

Gerą planą turiu.

Tos ponios juk nori

Tik lietuviškų lėlių.

Taigi paklausykit... (šnabžda Jonukui ir Gretutei)

Prigęsta šviesos. Kareivis sugrįžta į vietą. JONUKAS ir GRETUTĖ stovi kaip mediniai, nuleidę galvas.

Šviesos vėl užsidega. Sugrįžta KRAUTUVININKAS su PONIA ir DRAUGE.

KRAUTUVININKAS: Mielos ponios... atleiskit... tiesiog nesuprantu... Kažkas netvarkoj — problemą turiu...

PONIA: Kaip tai — netvarkoj? Kas atsitiko?

DRAUGĖ: Įsakykite jiems kalbėti!

JONUKAS IR GRETUTĖ: (kaip “mediniai”)

Mary had a little lamb

it's fleece was white as snow...

PONIA: O, Viešpatie! Lietuviškai pamiršo!

DRAUGĖ: Gal nors lietuviškai pašokti gali. Suktinį gal — ar du gaidelius?

KRAUTUVININKAS: Gal būt... Tuoju! Mes pabandysim.

(prisuka lėles)

Garsiai pradeda groti "disco" muzika. Jonukas, Gretutė ir visi žaislai pradeda visaip kraipyti šokdami "disco".

PONIA: Ach! Kaip baisu!

DRAUGĖ: Kokie buržujai!

ABI PONIOS: Nenorime tokių lėlių!

(pasipiktinusios išeina iš krautuvės. Krautuvininkas iš paskos.)

Muzika prityla. Žaislai sustingsta vietose.

JONUKAS: Valio! Mes laimėjom!

GRETUTĖ: Vėl esam kartu!

(susikabina rankomis)

VISI ŽAISLAI: Negalima skirti geriausių draugų!

U Ž D A N G A

GRIAUSTINIS

Visi manęs klausė:

— Kaip griauštinis atsiranda?

O aš jiems atsakiau:

— Debesys susimuša viens į kitą.

Gintukas sakė mamai vieną dieną:

— Mama, turi lyti, kad griauštinis būtų.

— Ne, — sakė mama, leipdama juokais. — Tik debesys susimuša.

*Dainora Kupčinskaitė
Walpole, Mass.*

MĖNESIAI

Sausis — šilti kailinukai.

Vasaris — kailiniai batukai.

Kovas — sniegas su lieum krenta.

Balandis — Velykos, šventa!

Gegužis — žibuoklių vainiką pina.

Birželis — žemuoges skina.

Liepa — kvietiniai miltai bandelėms.

Rugpjūtis — kriausių pintinėlės.

Rugsėjis neša maišus obuolių.

Spalis — nebėra lapų žalių.

Lapkritis — nupučia lapus nuo medžių,

Gruodis — senis, žilaplaukis,

Naujų Metų laukia...

*Sigitas Gudis
K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

PAVASARIS

Jau pavasaris artėja,
Bet dar vėjas pusto snaiges.
Jos lengvutės kaip pūkelis,
Greit ištirpsta, saulei šildant.

Tulpės iš to sniego kyšo,
Greit pradės žydėti.
Ir paukšteliai medžiuos
Ims linksmai čiulbėti.

Vaikai gatvėm bėginėja,
Šaukia, rėkia, važinėja.
Džiaugiasi šilta saulutė
Ir pirma melsva žibutė.

Taiyda Rudaitytė
Chicago, IL

JUOKDARYS

Mano juokdarys gyvena cirke.
Jis labai juokingas.
Jis labai plonas.....

Almis Udrys, 5 m.
Jackson, Michigan

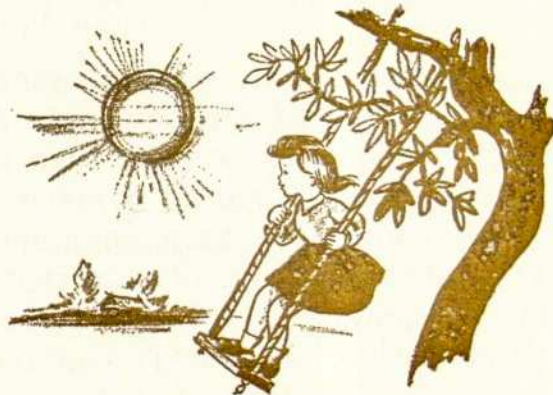
VASARA

Jau vasara atėjo,
Tuoį pražys gėlytės,
Šalto oro jau nebėra,
Šviečia šilta saulytė.

Paukšteliai gražiai dainuoja,
Skraido po erdves,
Žmonės vėl atostogauja,
Žaidžiame ir mes.

Vaikai visur bėginėja,
Plauko ežere,
Nereikia niekam sakyt, kad
Vasara jau čia!

Lina Šliažaitė
K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL

MAMA

Neužilgo bus motinos diena. Motinos dieną mes gerbiame savo mamas.

Mano Mama gimė čia Amerikoje. Ji turi rudus plaukus ir žalias akis. Ji man beveik visada leidžia eit, kur noriu ir daryti, ką noriu. Ji visada man gera, o jeigu aš ko nors labai noriu, ji beveik visada man gauna. Jai labai patinka švarų namą turėti, tai man visada reikia ką nors valyti. Bet kai viskas pabaigta, namas labai gražiai atrodo, ir tada matau, kad ji teisinga buvo, kai sakė: "Maloniau gyventi švaresniuose namuose". Aš ją labai myliu ir visada mylėsiu.

Mes gerbiame mamą, nes norime pasakyti jai ačiū, kad ji yra mūsų Mama.

*Naida Šnipaitė, 7-tas sk.
Bostono lit. mokykla*

PAPARČIO ŽIEDAS

(pagal tautosaką)

Vienas berniukas užsiaugino papartį. Jis žinojo, kad tik šv. Jono naktį pražysta papartis. Jis taip pat žinojo, kad tik tas, kuris turėdavo tą žiedą, viską žinojo ir matė. Įsigyti paparčio žiedą buvo labai sunku ir net pavojinga.

Berniukas niekaip negalėjo nusaugoti pražystant papartį. Velnias visada sugriebdavo žiedą pirmas ir nusinešdavo.

Berniukas kreipėsi į burtininkę, kad ji jam padėtų. Burtininkė sutiko. Jis turėjo išpildyti jos patarimą. Jos patarimas buvo toks: šv. Jono naktį ties paparčiu reikia patiesti baltą skepetaitę ir uždegti žvakę. Prie paparčio reikia budėti ir žiūrėti tik į jį. Nereikia bijoti jokių baisenybių.

Bernukas taip ir padarė. Atsisėdo ties paparčiu, įbedė į jį akis ir laukė. Prieš vidurnaktį, pradėjo jį gąsdinti įvairios baidyklės: pikti šunys, šliužai, meška. Žinodamas, kad jie jam nieko nedarys, jis drąsiai laikėsi.

Staiga iš kažkur atsirado juodas katinas ir šoko ant degančios žvakės. Berniukas, norėdamas, kad žvakė neužgestų, suriko, vydamas šalin katiną. Tuo metu papartis pražydo ir žiedas nuriėdėjo ant baltos skepetaitės.

Berniukas nesuskubo pagriebti žiedo, nes jį pačiupo pelėda. Ji staiga pradingo. Tuo pat metu iš visų pusių pasigirdo įvairiausi nusikvatojimo garsai.

Berniukas ir vėl paliko be paparčio žiedo...

Lina Radžiūtė, 12 m.

V. Kudirkos mokykla

Ottawa, Canada

JEI RASČIAU PAPARČIO ŽIEDĄ...

Senovėje žmonės Lietuvoje tikėjo, kad paparčio žiedas, kuris pražįsta tik vieną kartą metuose — šv. Jono naktį, duoda stebuklingų galių žmonėms. Tas, kuris žiedą suranda, viską žino, gali ir viską mato. Todėl visų žmonių svajonė buvo surasti tą žiedą.

Aš taip pat norėčiau surasti stebuklingąjį žiedą. Turėdamas jį, duočiau visiems geriems žmonėms sveikatos. Niekam nereikėtų kentėti ir sirgti.

Su paparčio žiedu galėčiau grąžinti Lietuvai laisvę. Žmonės daugiau nebūtų kankinami, žudomi, tremiami į Sibirą. Kaip gera būtų visiems gyventi.

Daug paparčių auga Rako stovykloje. Gaila, kad ten nebūnam šv. Jono naktį...

Viktoras Izokaitis

K. Donelaičio mokykla

Chicago, IL

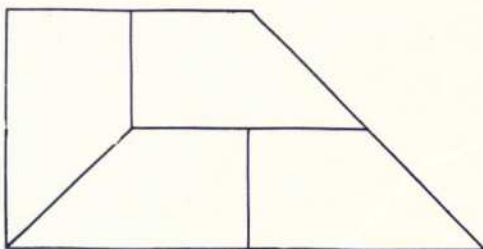
GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

I. Atspėk kas!

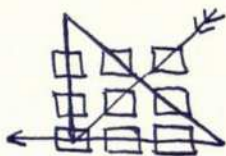
1. Pusryčių ir vakarienės. 2. jūra, 3. kiškis, 4. vėžlys, 5. ugnis, 6. Kai juos sudėsi šalia viens kito, gausi 22.

III. Kryžiažodis. Skersai: 2. povas, 6. kiša, 7. kaminas, 9. išlipa, 10. gama, 12. atskrido, 16. neša, 17. su. Žemyn: 1. šoka, 2. visad, 4. aš, 5. samanas, 7. katinas, 8. muilas, 11 varna, 13. tulpė, 14. kabo, 15. Ona.

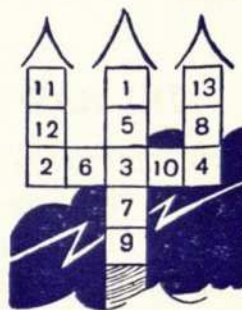
IV. 1. Štai kaip gali sklypą padalinti į 4 lygias dalis:

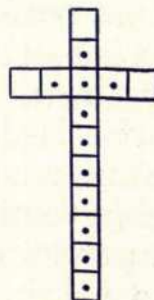
2. Visus langelius galima perbraukti taip:

3. Skaičiai turėtų būti taip įrašomi:

4. Vagis pavogė du deimantus iš šonų, o viršutinį perkėlė į apačią. Jei skaičiuoji iš viršaus žemyn, ar iš kiekvieno šono žemyn, gauni 9!

V. Atspėk kur!

1. Kauną, 2. Druskininkai, 3. Trakus, 4. Radvilų, 5. Palangoj, 6. Klaipėdos.